

בית משפט השלום בראשון לציון

תאד"מ 24-01-71339 ירושלמי נ' שופמינד בע"מ

תיק חיצוני:

לפני כב' הרשמת הבכירה לימור נסים – לב

תובע נועם ירושלמי

נגד

נתבעת שופמינד בע"מ

פסק דין

רקע וטענות הצדדים בתמצית

- 1
 - 2
 - 3
 - 4
 - 5
 - 6
 - 7
 - 8
 - 9
 - 10
 - 11
 - 12
 - 13
 - 14
 - 15
 - 16
 - 17
 - 18
1. לפני תביעה כספית בסדר מהיר לפיצוי התובע בסכום של 45,000 ₪ בגין משלוח 45 הודעות פרסומת (להלן: "ספאם ו/או הודעות") לתיבת הדוא"ל של התובעת בניגוד להוראת סעיף 30א לחוק הבזק (תקשורת ושידורים), תשמ"ב – 1982 (להלן: "חוק התקשורת").
2. על פי הנטען בכתב התביעה הנתבעת שיגרה לכתובת המייל של התובע מספר רב של הודעות בעלות תוכן פרסומי. נטען כי התובע אינו זוכר שנתן הסכמתו המפורשת מראש ובכתב לקבלת תוכן פרסומי מהנתבעת.
3. ביום 23.1.23 התובע שלח הודעת סירוב כדין, לקבלת דברי פרסומת מהנתבעת נוספים, לכתבות הדוא"ל המצויינת בתחתית דברי הפרסומת ככתובת דוא"ל למשלוח הודעת סירוב. חרף זאת, הנתבעת המשיכה ושלחה לתובעת 33 הודעות של דברי פרסומת לכתובת המייל שלו. לטענתו אין חולק כי הודעת הסירוב ששלח לנתבעת התקבלה אצלה בפועל שכן לא התקבלה כל הודעת שגיאה לאחר משלוח הודעת הסירוב. לנוכח המשך שיגור דברי הפרסומת, ביום 23.3.21 פנה ב"כ התובעת לנתבעת במכתב התראה לפני תביעה בו הנתבעת נתבקשה, בשנית, להפסיק שליחת דברי הפרסומת לתיבת דוא"ל של

בית משפט השלום בראשון לציון

תאד"מ 24-01-71339 ירושלמי נ' שופמינד בע"מ

תיק חיצוני:

- 1 התובע וכן נדרש לפצותו. מכתב ההתראה נשלח בדואר רשום (ר: נספח 5 לכתב
- 2 התביעה).
- 3
4. נטען כי הנתבעת לא הגיבה למכתב ההתראה ושלחה 12 הודעות פרסומת
- 5 נוספות לתיבת הדוא"ל של התובע חרף 3 תזכורות לפני נקיטת הליכים
- 6 משפטיים שנשלחו אליה (ר: נספח 6 לכתב התביעה).
- 7
8. 5. מנגד, נטען בכתב ההגנה כי על פי רישומי הנתבעת, ביום 25.3.21 התובע
- 9 נרשם, מיוזמתו, כלקוח בשם יונית ירושלמי באמצעות כתובת הדואל
- 10 Noy2y9@gmail.com (להלן: "דוא"ל התובע"), באתר "מאמאגורו", הפונה
- 11 לקהל אמהות, אותו מפעילה הנתבעת. כמו כן, התובע נרשם באמצעות אותה
- 12 כתובת דוא"ל לאתר "וואלה שופס" שהופעל על ידי הנתבעת ואף ביצע רכישה
- 13 באתר.
- 14
15. 6. הנתבעת טוענת כי התובע לא ציין במכתב ההתראה ששלח כי נרשם לשני
- 16 אתרים שונים עם אותה כתובת דוא"ל מתוך כוונה להטעות, בחוסר תום לב
- 17 ומתוך כוונתו להוציא מהנתבעת כספים.
- 18
19. 7. הנתבעת טוענת כי בכל הודעה שנשלחה על ידה קיים קישור באמצעותו יכול
- 20 המשתמש להסיר את עצמו באופן עצמאי מרשימת הדיוור וכן כתובת דוא"ל
- 21 ייעודית אליה יכול המשתמש לשלוח בקשות הסרה. עם זאת, הנתבעת ציינה
- 22 בתחתית הודעות הפרסומת כי ההודעות שנשלחות לכתובת הדוא"ל הייעודית
- 23 עשויות לא להתקבל מסיבות שונות ועל כן מומלץ לבצע הסרה באמצעות
- 24 קישור ההסרה הייעודי. כמו כן, צויין כי הודעת הסרה הנשלחת דרך כתובת
- 25 הדוא"ל הייעודית אינה מתבצעת באופן מיידי אלא בתוך 3 ימי עסקים.
- 26
27. 8. הנתבעת טוענת כי לא איתרה את בקשת ההסרה הנטענת בתיבת הדוא"ל
- 28 שלה. כמו כן, טוענת כי מכתב ההתראה הנטען לא התקבל אצלה. לטענתה
- 29 אישור השליחה שצורף לכתב התביעה אינו תואם את אישור השליחה שצורף
- 30 למכתב שנשלח לנתבעת באמצעות דוא"ל ביום 9.7.23 אליו צורף אישור

בית משפט השלום בראשון לציון

תאד"מ 71339-01-24 ירושלמי נ' שופמינד בע"מ

תיק חיצוני:

1 שליחה שמספרו אחר. בנוסף, הנתבעת דוחה את הטענה כי נשלחו לתובע 12
2 הודעות לאחר מכתב ההתראה מאחר ומכתב ההתראה התקבל בתיבת
3 הדוא"ל שלה ביום 9.7.23 וכי לכתב התביעה לא צורפו הודעות לאחר מועד
4 זה.

5

6 9. ביום 4.2.25 התקיים דיון הוכחות בו נשמעה עדות התובע וכן עדות הגב' עיינה
7 רוזנשטיין – כהן מטעם הנתבעת. לאחר מכן נשמעו סיכומי ב"כ הצדדים.

8

דיון והכרעה:

9

האם התובע נתן הסכמתו לדיוור?

10 10. לצורך שיגור דבר פרסומת נדרשת הסכמתו המפורשת של הנמען בהתאם
11 להוראת סעיף 30א(ב) לחוק התקשורת. דרישת ההסכמה מראש ובכתב הינה
12 דרישה ראייתית. כלומר המחוקק הטיל על הנתבע להוכיח שניתנה לו מראש
13 הסכמה בכתב לשלוח דבר פרסומת.

14

15 התובע בעדותו בבית המשפט העיד כי לא נרשם לאתר של הנתבעת ויתכן כי
16 אשתו היא זו שנרשמה. עוד העיד כי "בוודאות מיליון אחוז ולפי מה שראיתי
17 באמת בכתב תביעה שכן יכול להיות שרכשתי מהם מוצר, זה רשום כאילו זה
18 כן אבל להירשם לא נרשמתי". כשנשאל האם יתכן שכשרכש מוצר מהנתבעת
19 היתה אפשרות לסמן אם הוא רוצה לקבל פרסומת ויכול להיות שסימן שהוא
20 רוצה, השיב "יכול להיות אני לא, יכול להיות אני לא זוכר" וכשנשאל האם
21 בעקבות התביעה הוא בדק האם נתן הסכמה השיב בשלילה (ר: ע"מ 22
22 לפרוטוקול ש' 29-8).

23

24 כך או כך, הנטל להוכיח כי ניתנה הסכמה למשלוח דברי הפרסומת הוטלה על
25 הנתבעת וסבורני כי במקרה שבפני הנתבעת לא הרימה נטל זה.

26

27 11. מטעם הנתבעת העידה הגב' עיינה רוזנשטיין כהן אשר בתקופה הרלוונטית
28 לתביעה שימשה כמנהלת שירות לקוחות של הנתבעת. הגב' רוזנשטיין כהן

בית משפט השלום בראשון לציון

תאד"מ 71339-01-24 ירושלמי נ' שופמינד בע"מ

תיק חיצוני:

1 העידה כי לאדם שמקבל דברי פרסומת לדוא"ל עומדות שתי דרכים כדי
2 להסיר עצמו מרשימת התפוצה: לחיצה על כפתור "הסר" או שליחת מייל
3 לכתובת מייל ייעודית המצוינת בתחתית דבר הפרסום. ציינה כי הם ממליצים
4 להשתמש באפשרות של לחיצה על "הסר" מאחר והוא מדויק ויותר מהיר וכי
5 אף הדבר רשום בתחתית דבר הפרסומת (ר: ע"מ 25 לפרוטוקול ש' 24-21).

6 כשהופנתה גב' רוזנשטיין כהן לכרטיס לקוח תיעוד הרשמה וקניות בעניינו
7 של התובע (נספח 1 לכתב ההגנה) ונשאלה היכן ניתן לראות כי ניתנה הסכמה
8 מפורשת לקבלת דבר פרסומת מכתובת המייל של התובע או מיונית ירושלמי
9 (השם בו נרשם בהרשמה) השיבה, "לא רשום כאן שיש הסכמה בסדר? זה
10 מתוך המערכת שמקבלת את בקשת ההצטרפות ואז מופיע לכם כאן profile
11 created זה מתוך מערכת שליחת הניוז, הדיוורים שלנו, מתי, גם כתוב כאן
12 מאמא גורו co.il, מתי הפרופיל נוצר, מתי הוא עודכן, מתי הוא התחיל להיות
13 פעיל". וכשנשאלה היכן ניתן לראות שניתנה הסכמה השיבה, "ההסכמה היא
14 בתוך הדף הזה". כשבית המשפט ביקש שתראה את ההסכמה על גבי המסמך
15 השיבה "אין הסכמה אנחנו לא מקבלים, אין לנו הסכמה" והבהירה "הלכות
16 נרשם בלחיצה לצורך העניין על בקשה לפרסום הוא מכניס את כתובת המייל
17 שלו, ברגע שהוא מכניס את המייל שלו...". כשנתבקשה על ידי בית המשפט
18 לראות מסך אחד קודם בו ניתן לראות כי רשומה כתובת דוא"ל של התובע
19 בבקשה לקבלת דבר פרסומת השיבה "אין לי, אין לי מסך", "אנחנו לא פעילים
20 כבר יותר משנתיים, מאמא גורו הוא, כבר אין אתר". בהמשך, העידה
21 "כשלקוח נרשם הוא נרשם ואז הפרופיל שלו נוצר במערכת לשליחת
22 הדיוורים, לפני כן הוא לא, הוא היה רק רשום לאתר" ואישרה לבית המשפט
23 כי אין בידה להראות שהתובע נרשם והסכים לקבל דברי פרסומת מהנתבעת
24 (ר: ע"מ 39 לפרוטוקול ש' 32-14 וע"מ 40 לפרוטוקול ש' 13-1). יצוין, כי גב'
25 רוזנשטיין כהן העידה כי הפלטים מהמערכת (נספח 1) הוצאו על ידי מחלקת
26 הפיתוח ולא על ידה.

27 עיננו הרואות, לא עלה בידי הנתבעת להראות כי ניתנה הסכמה לקבלת דבר
28 פרסומת מהתובע כמצוות החוק ולכן הפרה את הוראות חוק התקשורת.

בית משפט השלום בראשון לציון

תאד"מ 24-01-71339 ירושלמי נ' שופמינד בע"מ

תיק חיצוני:

12. כאמור התובע העיד כי אינו זוכר בוודאות אם כשרכש מוצר מאתר הנתבעת
נתן הסכמה לקבלת דבר פרסום, ולמען הזהירות ובהנחה שנתן הסכמתו לכך
אולם אינו זוכר נבחן את טענתו כי הגם ששלח הודעות סירוב המשיכה
הנתבעת לשלוח לדוא"ל שלו דברי פרסומם.

5 **האם הוכח שהתובע שלח הודעת סירוב לכתובת המייל הייעודית, והאם הוכח**
6 **שהתקבלה הודעת הסירוב אצל הנתבעת?**
7

8 13. התובע העיד כי שלח הודעת סירוב למייל הייעודי הרשום בדבר הפרסומת עת
9 היה בעבודתו מהמחשב במשרדו. המייל שנשלח צורף לכתב התביעה (נספח
10 3). אולם בכך לא די, התובע לא הציג ראיה לכך כי אכן המייל נשלח מתוך
11 "פרטים שנשלחו" ולא ניתן לדעת בוודאות כי אכן הודעת הסירוב נשלחה
12 לכתובת המייל הייעודית של הנתבעת, בפרט כשנטען על ידי הנתבעת כי המייל
13 לא התקבל אצלה. אכן, כפי שטען ב"כ התובע חזקה כי דואר אלקטרוני
14 שנשלח אכן מגיע למען אליו נשלח. אולם, משנטען על ידי הנתבעת כי הודעת
15 הסירוב לא התקבלה אצלה היה על התובע להציג ראיה כי ההודעה נשלחה על
16 ידו. עיינתי בפסקי הדין אותם איזכר ב"כ התובע לעניין זה, אך שם הוצג לבית
17 המשפט ראיה כי המייל נשלח מתוך הודעות שנשלחו – ולא כך במקרה שבפני.

18 **הסרה על ידי לחיצה על קישור**

19 14. התובע נשאל מדוע לא לחץ הקישור "הסר" המופיע בתחתית כל הודעה והשיב
20 כי סבר שעדיף לשלוח הודעה ברורה. מסעיף 30א(ד) לחוק אנו למדים כי
21 המחוקק מצא לנכון להקל על הנמען בדרך משלוח הודעת סירוב קבלת דברי
22 הפרסומת. הקלה זו מתבטאת הן בכך שהודעת הסירוב לא תהא כרוכה
23 בתשלום, והן בכך שניתנה לנמען הבחירה ביחס לאופן בו תשלח הודעת
24 הסירוב בין אם בכתב ובין אם בדרך בה נשלח אליו דבר הפרסומת.

25
26 15. ביחס לדוא"ל ציין המחוקק, כי הודעת הפרסומת אשר נשלחת בדואר
27 האלקטרוני תכלול בין היתר "...כתובת תקפה של המפרסם ברשת האינטרנט
28 לצורך מתן הודעת סירוב". בענייננו, עמדו בפני התובע 2 אפשרויות למשלוח

בית משפט השלום בראשון לציון

תאד"מ 71339-01-24 ירושלמי נ' שופמינד בע"מ

תיק חיצוני:

1 הודעת סירוב. ומשבחר התובע לשלוח הודעת סירוב באמצעות כתובת המייל
2 הייעודית, אין בכך כל פסול גם אם הנתבעת המליצה על קישור "הסר" וסייגה
3 כי לעיתים הודעות סירוב לא מתקבלות במייל הייעודי.
4 משציינה הנתבעת כתובת מייל ייעודית לקבלת הודעות סירוב עליה החובה
5 לוודא כי תהיה זו כתובת מייל תקפה ופעילה. ראו בעניין זה רת"ק (מחוזי
6 ת"א) 51774-07-20 **המאוסר נ' בזק החברה הישראלית לתקשורת בע"מ**:
7 "כאשר הנתבעת קבעה מנגנון מפורש של הסרה, כמו ע"י פניה לשירות לקוחות
8 של החברה או באמצעות רישום כתובת מייל בלחיצה על הלינק, היה מקום
9 לפעול בדרך זו שהותוותה ע"י הנתבעת באופן מפורש".
10
11 16. יודגש, כי על התובע לא היתה חובה לשלוח הודעת סירוב לקבלת דברי
12 הפרסומת מי שלא ניתנה הסכמתו לכך מלכתחילה. בהקשר זה נשקלת
13 התנהלות הנתבעת בעמידתה בדרישות החוק כחלק מהשיקולים בפסיקת
14 גובה הפיצוי.

15 **האם מכתב ההתראה ששלח ב"כ התובע לנתבעת התקבל אצל הנתבעת?**
16 17. התובע צירף לכתב התביעה את מכתב ההתראה ששלח בא כוחו לנתבעת וכן
17 אישור מסירה של דואר ישראל (נספח 5). מכתב התראה זה עונה להגדרת
18 הודעת סירוב כמצוות המחוקק כהודעת סירוב בכתב. עצם שליחת מכתב
19 בדואר רשום אינה מספיקה כדי להוכיח שהנתבעת קיבלה את המכתב בפועל.
20 אכן, בתי המשפט הכירו בכך שמסירה בדואר רשום באמצעות דואר ישראל
21 יוצרת חזקת מסירה. אולם חזקת מסירה זו אינה מוחלטת וניתן לסתור אותה
22 על ידי הצגת ראיות לכך שהמכתב לא התקבל בפועל. אכן, אישור המסירה
23 שהוצג אינו נושא חתימת המקבל. בדו"ח מעקב משלוחים של דואר ישראל
24 עולה כי ביום 2.4.21 דבר הדואר נמסר. אכן, נרשם כי נמסר לבן משפחה מעל
25 גיל 16 אך לא מצאתי בכך כדי לסתור את חזקת תקינות הדואר (ראו בעניין
26 זה, סעיף 57 לפקודת הראיות [נוסח חדש], התשל"א-1971), בפרט שמען
27 הנתבעת הרשום על אישור המסירה הינו מענה של הנתבעת, דבר שלא הוכחש
28 או נטען על ידה מה גם שזהו המען המצויין בתחתית דבר הפרסומת. אני
29 סבורה, כי לו סטטוס המשלוח היה "הוחזר" או "לא נמצא במען" או "לא

בית משפט השלום בראשון לציון

תאד"מ 24-01-71339 ירושלמי נ' שופמינד בע"מ

תיק חיצוני:

1 נדרש" וכד', אז היה על התובע להראות שהנתבעת סירבה לקבלו או לא אספו
2 מסיבה בלתי מוצדקת. הנתבעת טוענת שלא קיבלה את המכתב, היא נדרשת
3 להציג הסביר לכך- ולא הוצג על ידה.

4 יוער, כי מספר דבר הדואר המצויין על גבי אישור המסירה זהה למספר דבר
5 הדואר בדו"ח מעקב המשלוחים.

6 **משכך התובע הרים הנטל כי מכתב ההתראה נשלח על ידו לנתבעת והתקבל**
7 **במענה.**

8 **האם ההודעות הינן דבר פרסומת**

9 18. עיינתי בהודעות אשר צורפו לכתב התביעה וסבורני כי הן מהוות דבר פרסומת
10 בהתאם לסעיף 30א(א)(1) לחוק ויש בהן "מסר המופץ באופן מסחרי, שמטרתו
11 לעודד רכישת מוצר או שירות או לעודד הוצאת כספים בדרך אחרת".
12 יוער כי לאחר קבלת מכתב ההתראה מב"כ התובע בנתבעת בהתאם לאישור
13 המסירה (ביום 2.4.23) נשלחו לתובע 9 הודעות מייל. כאשר הודעה אחת
14 נשלחה ביום קבלת מכתב ההתראה. לא נתתי משקל למספר ההודעות שנשלחו
15 לתובע לאחר מועד שליחת הסירוב על ידו משזו לא הוכחה.
16

17 19. אבקש להדגיש כי במקרה בו לא ניתנה הסכמה לקבלת דברי הפרסומת,
18 כאמור, העובדה שמקבל דבר הפרסומת לא ביקש מן המפרסם להסירו
19 מרשימת התפוצה אינה מעלה או מורידה לעניין עצם החבות. ראו לעניין זה
20 דבריו של כבוד השופט א' רובינשטיין ברע"א 2904/14 זיו גלסברג נ' קלאב
21 רמון בע"מ, פורסם ביום 27.7.2014 :
22

23 "הפיצויים הניתנים על פי סעיף 30א לחוק הם כאמור פיצויים לדוגמה, דהיינו
24 – אינם נגזרים ישירות ממידת הנזק הקונקרטי אשר נגרם למאן דהוא.
25 בפיצויים מעין אלה, לא היטל המחוקק על הנפגע חובה שבדין להקטין את
26 נזקו (ואין באמור, כמובן, כדי להפחית מחובתו של הנפגע, ככל בעל דין בכל
27 עניין משפטי, לנהוג בתום לב), כנראה מתוך רצון לסייע לשירוש התופעה, אף
28 אם ניתן היה גם לחשוב אחרת".

בית משפט השלום בראשון לציון

תאד"מ 24-01-71339 ירושלמי נ' שופמינד בע"מ

תיק חיצוני:

1

2

ובהמשך,

3

4 "עם זאת, אין בדברים אלה כדי למנוע מבתי המשפט, בקביעת גובה הפיצויים
5 שיש לשלם על הפרת סעיף 30 לחוק, לשקלל בין יתר הגורמים גם את
6 העובדה שהמעוול איפשר להסיר את שמו של הניזוק מרשימת תפוצת דברי
7 הפרסומת בקלות יחסית, וכל העושה כן הרי זה משובח וייפטר מן המטרד
8 במהרה; אולם הדגש הוא על האופן בו התנהג המעוול ולא על חובתו של
9 הניזוק להקטין את נזקו". (ר: שם, סעיף יג לפסק הדין).

10

11

האם התובע פעל בתום לב

12 20. ברע"א 1868/16 רז נ' האפרתי פורסם ביום 9.6.2016, נקבע כי אחד השיקולים
13 להפחתת סכום הפיצוי הכספי הקבוע בחוק הינו תום ליבו של תובע.

14 הנתבעת טוענים כי חוסר תום הלב של התובע מתבטא בבחירתו לשלוח את
15 הודעת הסירוב באמצעות כתובת המייל הייעודית ולא בקישור הסר למרות
16 המלצתה המפורשת. כמו גם, נלמדת מבחירתו לפנות לקבלת ייעוץ משפטי
17 יומיים לאחר משלוח הודעת הסירוב, זאת למרות שהנתבעת ציינה כי טיפול
18 בבקשת הסרה עורכת כשלושה ימי עסקים. כמו כן, העובדה כי מכתב
19 ההתראה מטעם בא כוחו נשלח לנתבעת לא מייד אלא לאחר שנאספו מספר
20 לא מבוטל של הודעות.

21

22 21. כמפורט לעיל, לעניין אופן משלוח הודעת הסירוב אין לזקוף זאת לחובת
23 התובע. מה גם שלא היתה לו כל חובה בחוק לעשות כן משלא הוכיחה הנתבעת
24 כי מסר הסכמה מפורשת לקבלת דברי פרסום.

25

26 22. **צבירת הודעות פרסומת** – התובע שלח את הודעת ההסרה הראשונה מטעמו
27 ביום 23.1.23. לאחר מכן, התובע המתין תקופה של כחודשיים עד ששלח,
28 באמצעות בא-כוחו, ביום 23.3.23, את הודעת הסירוב הנוספת שבפועל

בית משפט השלום בראשון לציון

תאד"מ 71339-01-24 ירושלמי נ' שופמינד בע"מ

תיק חיצוני:

1 התקבלה אצל הנתבעת רק ביום 2.4.23. כשבתקופה זו, מבלי שנקט בפעולה
2 כלשהי, ממשיכות להתקבל הודעות, כשבגין כל אחת מהן תבע פיצוי בסך של
3 1,000 ₪.

4 צבירת הודעות במשך של כחודשיים (כ30 הודעות) מעלה תמיהות ביחס לתום
5 ליבו של התובע והשתהות זו בשליחת הודעות לנתבעת מהווה שיקול נוסף
6 בקביעת הפיצוי לו הוא זכאי (השוו: רת"ק (ת"א) 28716-05-21 **רז המאושר נ'**
7 **מוסקוביץ**, פסקה 8 (3.6.2021). כמו גם העובדה, כפי שהעיד התובע בבית
8 המשפט כי בחר לפנות לייעוץ משפטי יומיים לאחר ששלח את הודעת הסירוב
9 ולא המתין לפחות כ3 ימי עסקים כפי שנרשם במודעה על ידי הנתבעת מעלה
10 אף היא תמיהה.

11
12 23. אשר לטענה כי התובע מנסה להוציא כספים מהנתבעת ללא כל עילה - אין
13 בידי לקבל. המחוקק הפקיד את מלאכת אכיפת החוק בנושא זה בידי תובעים
14 פרטיים ומעניק להם תמריץ להגיש תביעות שכאלו ובלבד שהוא בא לבית
15 המשפט בתום לב, כשידיו נקיות ועושה מלאכתו נאמנה.

16

17 גובה הפיצוי לו זכאית התובע

18 24. התובע עותר לתשלום 1,000 ₪ בגין כל הודעת דבר פרסומת. בהתאם לחוק
19 התקשורת בית המשפט מוסמך לפסוק פיצוי בגין משלוח הודעת פרסומת,
20 ללא הוכחת נזק, בשיעור שלא יעלה על 1,000 ₪.

21

22 לאחר שנתתי דעתי לכך כי דברי הפרסומת נשלחו לתובע מבלי שהוכח כי נתן
23 הסכמה לכך, מספר ההודעות שנשלחו, העובדה שניתן היה להסיר את שמו של
24 התובע מרשימת תפוצת דברי הפרסומת בקלות יחסית, תום הלב, שיקולי
25 הרתעה והפסקת משלוח דברי הפרסומת לאחר מכתב ההתראה (בפני בית
26 משפט הוצג כי דבר הפרסומת האחרון שנשלח נשא תאריך 23.4.23), ראיתי
27 לפסוק לתובע סך של 4,500 ₪.

בית משפט השלום בראשון לציון

תאד"מ 24-01-71339 ירושלמי נ' שופמינד בע"מ

תיק חיצוני:

1 בהתחשב במכלול שיקולים אלה אני סבורה כי יש בסכום הפיצוי להוות איזון
2 בין הצורך להתריע את הנתבעת מפני הישנות של תקלה דומה בעתיד ובין
3 השיקול הנוגע לתמרוץ הגשת תובענות יעילות.
4

5 סוף דבר-

6 לאור כל הממצאים והשיקולים שנמנו לעיל, התביעה מתקבלת בחלקה.
7 הנתבעת תשלם לתובע פיצוי בסך 4,500 , סך של 1,125 ש"ח אגרה ושכ"ט עו"ד
8 בסך 1,079 ₪. הסכומים שנפסקו ישולמו בתוך 30 יום שאם לא כן תצורף להם
9 ריבית שקלית כחוק.
10

11
12 זכות ערעור כחוק לבית משפט מחוזי מרכז.
13

14 המזכירות תשלח את פסק הדין לצדדים.
15
16
17

18
19
20
21
22
23
24 ניתן היום, י"א אדר תשפ"ה, 11 מרץ 2025, בהעדר הצדדים.
25

בית משפט השלום בראשון לציון

תאד"מ 71339-01-24 ירושלמי נ' שופמינד בע"מ

תיק חיצוני:

לימור נסים-לב, רשמת בכירה

1
2

